

k nedostatku plné moci a zaříditi, čeho třeba k odstranění tohoto nedostatku (§ 37 c. ř. s.). Těmito předpisy jest upraveno postavení zmocněncovo v procesním řízení za tím účelem, aby zamezeno bylo zbytečnému protahování tohoto řízení a by nedošlo k případné jeho zmatečnosti (§§ 477 čís. 5, 529 čís. 2 c. ř. s.). Zmocnitelský poměr jest tu tedy upraven s hlediska procesuálního, t. j. veřejnoprávního, a odchyluje se v mnohých bodech od úpravy, kterou dal tomuto poměru občanský zákon (§§ 1006, 1008 obč. zák.), který upravil jen vnitřní poměr mezi zmocnitelem a zmocněncem a utvořil takto smluvní podklad pro procesní plnou moc, na jejíž základě předsevzaté procesní úkony mají pak proti odpůrci též účinek, jako by je strana sama byla předsevzala (§ 34 c. ř. s.) (srovnej Neumannův Komentář k c. ř. s., vydání 1927/1928, str. 484/485). Prvním požadavkem každé procesní plné moci jest její pravost, o níž nesmí býti pochybnosti (viz § 30 II. c. ř. s.). V souzeném případě udali koncipient Dr. W-a i ing. S., že podpis na plné moci procesnímu soudu předložené není podpisem stěžovatelovým, nýbrž byl bez jeho vědomí připsán buď Dr. P-em nebo spolužalovaným ing. S-em. I kdyby tito byli podle předpisů občanského práva zmocněnci stěžovatele a byli se považovali k tomuto úkonu za oprávněny, nebyl tím odstraněn nedostatek pravosti dotčené procesní plné moci, která proto nedostačovala k prokázání jejich zmocnění k zastupování stěžovatele ve sporu vůči soudu a stěžovatelovu odpůrci. Ježto stěžovateli nebyla žaloba řádně doručena [srovnej k tomu Věstník ministerstva spravedlnosti z roku 1928, str. 189, § 14 (3) lit. a), b)] a stěžovatel svých udánlivých zmocněnců ve sporu dodatečně neschválil, trpí celé řízení, počínajíc doručením žaloby zmatečností podle § 477 čís. 4 a 5 c. ř. s. Na soudu první stolice bude, aby žalobu, vrácenou poštovním úřadem a založenou ve spisech, doručil nynějšímu vykázanému právnímu zástupci stěžovatelovu (§ 93 c. ř. s.) a o ní pak podle zákona jednal.

Čís. 15034.

Účinnost usnesení, jímž exekuční soud vyloučil dobytek z popisu a odhadu nemovitosti a tudíž z dražebního řízení, pro exekuci mobilární vedenou na též dobytek.

(Rozh. ze dne 12. března 1936, R II 93/36.)

Dlužník navrhl, by z mobilární exekuce byla vyloučena dobytčata (kráva a tele [jalovice]) tvrdě, že jsou příslušenstvím jeho hospodářství, že potřebuje jich pro potahy v hospodářství a že nemůže bez nich hospodařiti. Exekuční soud návrhu vyhověl a zrušil exekuci, pokud jde o tento dobytek, podle § 39 č. 2 a § 252 ex. ř., maje za to, že jde o příslušenství nemovitosti dle § 294 obč. z., poněvadž dobytka pro hospodářství na nemovitostech jest nezbytně potřebí. **R e k u r s n í s o u d** návrh zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Podle § 296 obč. zák. pokládá se dobytek, patřící k nemovitému statku, za příslušenství statku, pokud ho je zapotřebí k dalšímu řádnému provozu hospodářství. Zákon klade tedy váhu na to, aby dobytek, má-li býti považován za příslušenství nemovitosti, sloužil jejím hospodářským účelům. S tohoto hlediska nezáleží pak na tom, zda vlastník usedlosti a dobytka k ní patřícího na usedlosti sám hospodaří nebo zda hospodaření přenechal někomu jinému, neboť i v tomto posledním případě zůstává dobytek příslušenstvím nemovitosti, je-li ho podle § 296 obč. zák. zapotřebí k dalšímu řádnému provozování hospodářství. Nelze proto souhlasiti s rekursním soudem, pokud vychází z názoru, že zabavená dobytčata nejsou příslušenstvím hospodářství, patřícího spoluvlastnický dlužník Františku P-ovi již z toho důvodu, že dlužník na usedlosti sám nehospodaří a že tedy on sám k řádnému provozu hospodářství nepotřebuje dobytka. Přes to však nelze dovolacímu rekursu dlužníkovu vyhověti. Podle spisů okresního soudu ve V. byla dne 25. září 1934 povolena exekuce vnucenou dražbou spoluvlastnických podílů nemovitostí patřících dlužník Františku P., a při odhadu vykonaném v tomto dražebním řízení dne 20. listopadu 1934 — tedy v době, kdy už bylo v mobilární exekuci, vedené proti povinnému, provedeno zabavení dobytčat, — bylo v odhadním protokolu výslovně uvedeno, že k usedlosti nepatří žádný živý inventář. V usnesení ze dne 18. května 1935, jímž byli účastníci dražebního řízení vyrozuměni o výsledku odhadu, byly sice jako inventář dražených nemovitostí uvedeny také jedna kráva a jedno tele, ale usnesením ze dne 8. srpna 1935 opravil pak exekuční soud hořejší své usnesení potud, že se vylučují jako inventář kráva a tele, ježto byly v dřívějším usnesení uvedeny omylem. Také v dražební vyhlášce nejsou zabavená kráva a jalovice uvedeny jako příslušenství dražených nemovitostí. Neuznal-li tudíž exekuční soud v tomto dražebním řízení, v němž mohl u příležitosti odhadu nejlépe posouditi, které věci jsou příslušenstvím nemovitostí podle §§ 294 a násl. obč. zák., zabavená dobytčata za příslušenství nemovitostí, patřících spoluvlastnický dlužníkovi, — který nyní navrhuje zrušení mobilární exekuce ohledně obou dobytčat právě z toho důvodu, že jsou příslušenstvím těchto nemovitostí, — nepochybil rekursní soud, uznal-li, že dobytčata nejsou příslušenstvím nemovitostí.

Čís. 15035.

K § 170 čís. 5 ex. ř.

Předpis § 170 čís. 5 ex. ř. se nevztahuje na věcná práva v pozemkové knize nezapsaná. Tato práva nezanikají exekuční dražbou, věděl-li o nich vydražitel nebo alespoň mohl-li o nich věděti.

(Rozh. ze dne 12. března 1945, Rv II 119/34.)

Žalobě na zjištění, že žalobkyni přísluší z důvodu vydražení nemovitosti služebnost chůze a cesty po pozemkových parcelách, vlastnický